

Нещодавно працівники лісу відзначили професійне свято. Без фанфар і шику, але з усвідомленням того, що їх внесок у розвиток галузі вагомий. Занурилися у празниковий вир і працівники ДП «Млинівський лісгосп». А їм, як кажуть, є з чим звітувати не лише перед високим начальством, але й перед власним сумлінням. Власне, кожен працівник підприємства — це унікальна історія, з яких монтується сторінки літопису держлісгоспу.

ІЗ БАЛТИ У МЛИНІВ...

Директор держлісгоспу Микола Романюк — уродженець синьоокої Волині, однак своє щастя знайшов у мальовничому куточку Рівненщини — зеленочубій Березнівщині. Можливо, ніколи б не залишив цей чарівний край, якби не хвороби дітей, а відтак потреба змінити кліматичну зону. Отож досвідчений лісівник опинився у Балтському лісгоспі на Одещині. І клімат дітям підходив, і комфортно почувався у колективі колег, однак у 1993 році Миколу Сергійовича доля покликала на рідну Рівненщину. Тоді ж очолив новостворений Млинівський держлісгосп у складі Млинівського, Острожецького, Дублянського і Вовковиївського лісництв, розташованих на території трьох районів області. За ці роки збудовані адмінбудинки Острожецького лісництва — естетично-екологічної оази населеного пункту, власне і приміщення держлісгоспу, яке на місці обшарпаного і напівзруйнованого колишнього райсількомунгоспу дихає і ошатним виглядом, і господарською досконалістю.

Економіко-виробничих клопотів у директора вистачало і вистачає завжди. Особливо переймається він Державною програмою «Ліси України», згідно з якою лісистість в Україні має становити 20 відсотків. Нині за цим показником наша країна у Європі лише восьма...

СТРАТЕГ ЛІСОВІДНОВЛЕННЯ

Інженер лісовідновлення та лісовідведення Олександр Целюх займає стратегічну посаду у держлісгоспі, адже

садіння лісу в межах державного лісового фонду на лісорозведення на сільгоспнеугіддях, землях запасу, ярах, балках — це, так би мовити, золота акція лісового господарства. А ще заготівля насіння більш як 25 деревних та чагарникових порід, вирощування на власних розсадниках матеріалу для власного виробництва. Крім того, під його службовою опікою вирощування матеріалів озеленення: різних форм туї, самшиту, ялівця, ялини, бересклети, піонів деревовидних — всього кількох десятків видів рослин, які вирощують для реалізації. А ще створення плантації новорічних ялинок — цьогоріч їх висадили на площі 3 гектари. До речі, у 2010 р. із фахового благословення Олександра Володимировича на землях державного лісового фонду посаджено 54 гектари лісу...

КІНЕЦЬ «ЕПОПЕЇ»...

У мисливствознавця держлісгоспу Бориса Курицького цікава ділянка роботи, а до того ще й небезпечна — він здійснює контроль за додержанням вимог законодавства користувачами мисливських угідь. Відтак охорона диких тварин від браконьєрів передбачає не тільки захист лісових мешканців, а й покарання тих людей, які порушують законодавство під час полювання на звірину. Найпоширеніші з них — полювання в темну пору доби або без відповідних документів. Уже цього року мисливствознавцем складено 7 протоколів, вилучено 2 одиниці вогнепальної зброї, накладено на порушників штрафів на 2 тисячі гривень. Крім того, у суді задоволено позови за відшкодування завданої шкоди браконьєрами за незаконно добутого зайця-русака в розмірі 500 грн. та лебедя-шипуну в розмірі 1,5 тис. грн.

А тепер трішки про непарадний бік службової діяльності, пов'язаної певною мірою із ризиком для життя і здоров'я.

Скажімо, минулої зими п'януватий лучанин порвав Борису Петровичу протокол. Як з'ясувалося, рушницю, з дозволу сказати, мисливець викрав у батька.

А ось у Підгайцях якось склалася взагалі бойова ситуація: розлючений дубенчанин приставив карабін до грудей мисливцезнавця і окриком «Стій, бо заваляю!» намагався завадити Борису Петровичу виконувати службові обов'язки.

Цьогоріч завершилася так звана «владиславівська епопея». У 2006 році чотириох порушників законодавства притягнули до відповідальності за незаконне полювання. Однак вони оскаржили це рішення в суді і подали позов на відшкодування моральних і матеріальних

У ЛІТОПИС

збитків. Хтозна, на що вони сподівалися, але суд відмовив їм у задоволенні позову...

І ЦИФРА МАЄ ДУШУ...

Важко уявити колектив держлісгоспу без головного бухгалтера Людмили Олександрівни Гарбузюк, яка в колективі з дня створення підприємства. Ця чарівна жінка добре почувалася і в торгівлі, де раніше працювала. Однак, не в образі сказано колишнім колегам, нині об'єм роботи, рівень відповідальності і масштаби бухгалтерського мислення не порівняти із колишніми службовими обов'язками. Саме у держлісгоспі Людмила Олександрівна піднялася на вершину фахової досконалості. Не дивно, що головного фінансового посадовця підприємства не тільки поважають у колективі, а й захоплюються її людськими, професійними якостями. Власне, вона довела, що бухгалтерія це не тільки сухі цифри і статистика, а й душа лісгосподарської галузі.

ВЗВОД ВІДЧАЙДУХ

Василь Януш очолює Вовковиївське лісництво уже 17 років. Специфіка в тому, що його фахівці обслуговують ліси на території Демидівського і Млинівського районів. У нашому — урочище «Смордва» на землях однойменної сільської ради — 1556 га і урочище «Кліщина» на землях Хорупанської сільради — 156 га. Однак

водій-професіонал, який успішно розв'язує будь-які технічні головоломки, для нього в автосправі не існує жодних секретів. Володимир Леонідович – ще й чарівна людина, яка свої професійні обдарування доповнює чуйністю, порядністю, людяністю, вродженою скромністю. А ще – просто фантастичною працездатністю. Скажімо, коли лісоруби вантажать лісоматеріал на його літнього, але вправного «КамАЗа», пан Володимир не спостерігає, як працюють люди і шумить гай, а пособляє їм. Така вже у нього вдача. Мабуть, за це його шанує товариство лісівників, поважають млинівчани. А відомо, що шану і повагу нелегко заслужити...

додавала улюблена робота, а ще три доньки-красуні множили сили. За них, а вже і за двох онучків-красенів, матуся і бабуся моляться денно і нічно...

ЛІС, ЛЮДИ, ТАЛАНТ...

Цьогоріч весною ДП «Млинівський лісгосп» спільно з відділом освіти райдержадміністрації оголосили конкурс на кращий літературний твір і малюнок на тему «Людина і ліс», у якому взяли участь учні загальноосвітніх навчальних закладів району. Цей творчий захід сприяв підвищенню рівня усвідомлення школярами ролі та значення лісу в житті людини, формуванню екологічної свідомості.

Школярі активно включилися у конкурс. Авторитетне журі визначило переможців і лауреатів. Отже, у конкурсі на кращий твір перше місце посіла Юліана Чарко із гуманітарної гімназії, друге – Сергій Зінчук із Радянської дев'ятирічки, а третє – Ганна Бабиш із Владиславівської дев'ятирічки (на фото).

Серед юних художників місце розподілилися так: перше місце у Даяни Багінської із гуманітарної гімназії, друге – у Катерини Свердлик із Борбинської одинадцятирічки і третє – в Ольги Касенич із Млинівської ЗОШ №1.

У День знань під час свята першovesневого дзвоника представники ДП «Млинівський лісгосп» вручили переможцям і лауреатам грамоти і цінні подарунки. Нехай ці відзнаки стануть для наших талантів вагомим стимулом для подальшого творчого вдосконалення.

© Віталій ТАРАСЮК.

ФОРМУЄ ЛІСОМАПУ РІДНОКРАЮ

Ні для кого не секрет, що людина вкладає у роботу власну душу і серце лишень тоді, коли у її душі і серці пульсує любов і захоплення своїм ремеслом. Власне, це може підтвердити лісокультурниця Млинівського лісництва Лариса Миколаївна Соц. Генетична любов до землі і довілля покликала оволодіти фахом агронома, згодом працювала у колгоспі.

Коли колективні сільгоспідприємства почали розпадатися, пані Лариса знайшла роботу, близьку до землі і душевних запитів, – у лісництві. За півтора десятиліття її руки благословили у лісове царство десятки, а, може, і сотні тисяч дерев, бо ж відомо, що майбутній ліс розпочинає багатолітню епопею на лісокультурних площах. Відтак можна стверджувати, що Лариса Миколаївна причетна до формування лісової мапи ріднокраю. У своєму фаху мила жінка черпає натхнення і сили, адже життя завдавало болючих ударів, після яких не кожен представник сильної статі зміг би вистояти. Та мужня жінка витримувала, бо наснаги

ВЕЛЕНИХ ШАТ

таке міжрайонне розгалуження лісових масивів не заважає успішно реалізовувати виробничу стратегію держлісгоспу, тобто виконувати господарські плани і завдання.

Вовковийське лісництво – це 28 працівників різних спеціальностей. За армійськими мірками це лишень взвод. Але цей взвод мудрих і роботящих відчайдухів дасть фору армії, бо у душі кожного палає вогонь відданості улюбленій справі, яка для багатьох стала справою всього життя. Як, до речі, і для самого Василя Януша...

ДЕ МАЗУРОК, ТАМ І ТОЛК

Чимало водіїв, які нині крутять «баранку» у підприємствах, установах райцентру, розпочинали трудову біографію у колишній «Сільгосптехніці», згодом – ремонтно-технічному підприємстві. Водійський гарт там отримав і Володимир Леонідович Мазурок. Коли підприємство згорнуло виробничу діяльність, вправний водій працевлаштувався у держлісгосп. Звісно, пан Володимир не знав, що новопризначений директор Микола Романюк уважно вивчав трудову біографію кожного претендента на посаду і лише тоді давав «добро» для прийому на роботу.

І через півтора десятиліття Микола Сергійович задоволений своїм вибором, бо Володимир Мазурок – це не просто